

Teema 4. Luonto muuttuvassa maisemassa

FAKTAT L16. Simpukankuorihiekka

Simpukankuorihiekkasärkkiä on monin paikoin rannikolla. Simpukankuorihiekkaa on kertynyt entisen meren saarten ja niemiä suojanpuolelle. Maankohoaminen on nostanut esiintymät kuivalle maalle, ja nykyään simpukankuorihiekkaa löytyy 6-75 metrin korkeudella merenpinnasta.

Simpukankuorihiekkaesiintymät ovat muutamasta kymmenestä senttimetristä muutaman metrin paksuisia kerroksia, jotka koostuvat suurimmaksi osaksi sinisimpukoiden ja kotiloiden murskaantuneista kuorista. Kuorista voi tunnistaa sinisimpukan ja sydänsimpukan. Simpukankuorihiekka on kalkkipitoista ja siksi sillä on usein suotuisa vaikutus kasvillisuuteen,

joka on näillä alueilla pääsääntöisesti rehevempää ja lajeja on useampia. Simpukankuorihiekkaesiintymissä kasvaa usein harvinaisia, kalkkipitoista maata vaativia lajeja, esim. orkideoita.

Simpukankuorihiekka on usein soran ja hiekan peitossa, ja sitä nousee yleensä esiin soranotossa, tieleikkauksissa ja ojituksissa, joissa maata kaivetaan syvältä. Simpukankuorihiekka on väriltään sinisen-lilaa simpukankuorten vuoksi ja siinä on valkoisia kotilonkuorisirpaleita. Kasvillisuuden rehevyys ja lajikoostumus paljastavat monin paikoin hiekkaesiintymän.

Foto: Per Sander, Länsstyrelsen.

Foto: Per Sander, Länsstyrelsen.

Foto: Per Sander, Länsstyrelsen.